

۱۸۳۱

کتابخانه
مجلس شورای ملی

خطی « فهرست شده »

۷۷۱۴

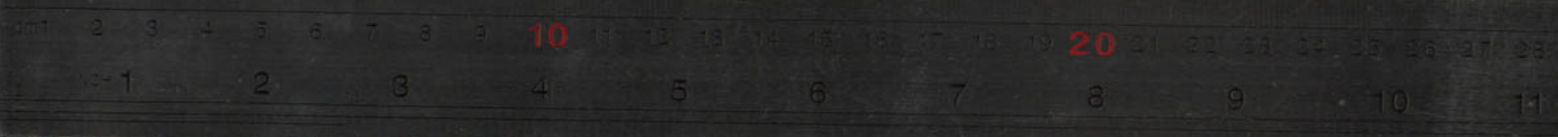
کتابخانه مجلس شورای اسلامی
اسم کتاب: تاریخ سیاحتی
موضوع: تاریخ
موسسه: ۱۳۰۲
شماره دفتر: ۷۷۱۲
بازرسی شده: ۶-۳۳
۷۷۱۲

مجلس - فهرست شده
۷۷۱۲

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
اسم کتاب: تاریخ سیاحتی
موضوع: تاریخ
نویسنده: ...
شماره دفتر: ۱۷۸۲
تاریخ: ۱۳۰۲
۷۷۱۲

۱۳۰۲

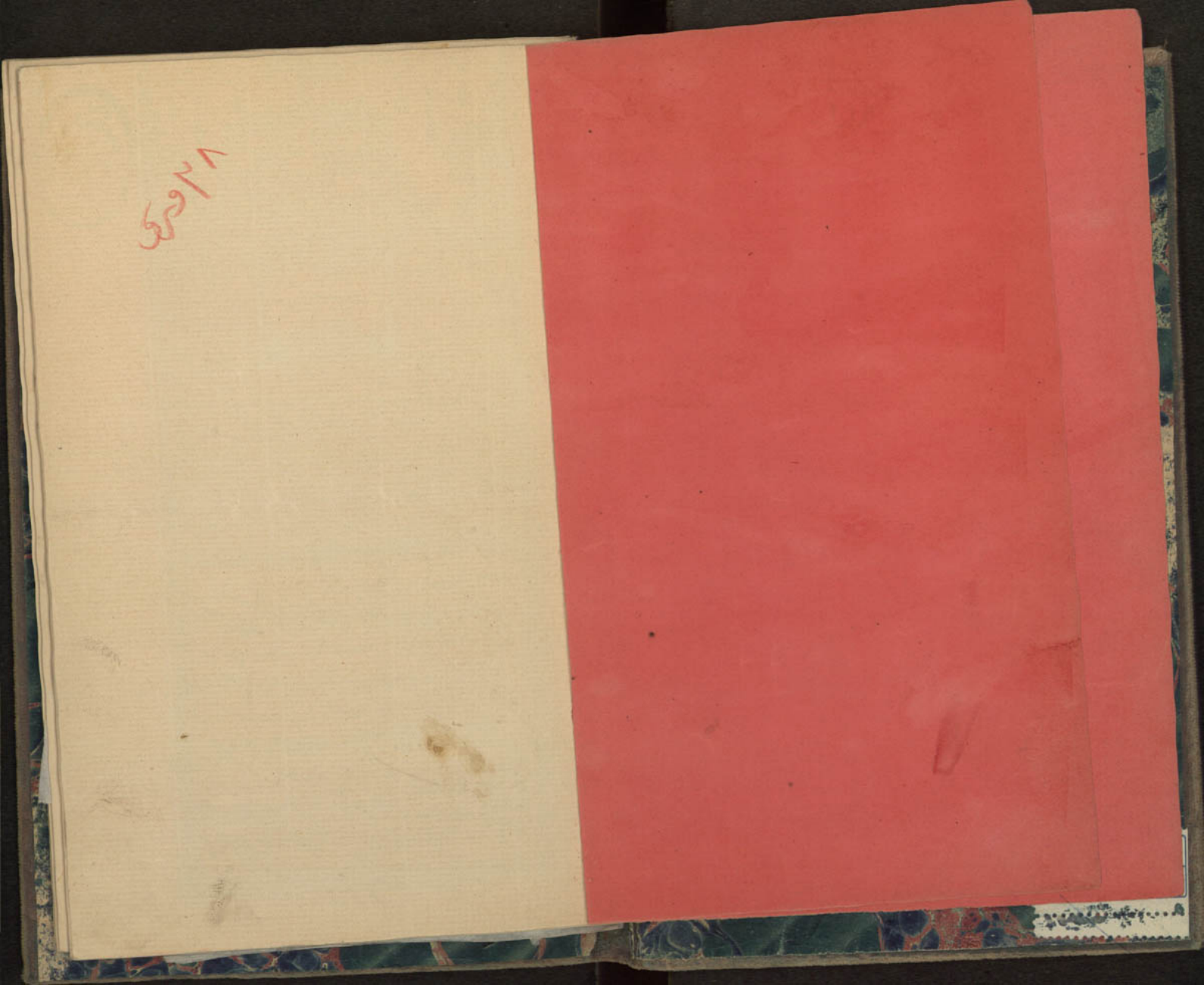

تعلی - فهرست شده
۷۱۲

٢٩

۱۱۳

کتابخانه
مجلس شورای ملی

بواسیر

تشریح اطباء عثمانی

نسخه فصل در خزانه آل عثمان ضبط است
روسیها بعد از جنگ و رفع غائله این
خواهند استسماخ شدند و در اول
روزنامه سن نظر بر بزرگ امسار دارند
و این چاکر بفرمان قس سحر یار روحانی

محمد کرد

تاریخ آل عثمان
عازر عثمانی
و در رسد طغرل بنشاد شاه خوارزم خوارزم
در سه شصت و پنجاه و هشت هزار و شصت و هفتاد
از نوان از مومنان است که در این سوره سوره
در وقت که مضمون بسکه بود و چون قسار در بار
از مایه جیب غصه می آورد و در وقت که در بار

درگز و اتر با باده کاکار نموده در غم بهار کرم
 در بسته بر او دست و نه در میسر مطابقت
 به شرمه و نه در ^{۶۶۶} در جبهه مملکتی را از آن
 بحر دهر در است دیگر تا را و محمد صرا امیر اعلی
 میهم بلا سحر اطلاق نموده سره فکشت و می
 در ناره از سده ششمی نمود
 خانزاد بومر موسوم بقاقر خان بود در کمال شجاعت
 روح پاک و اسم خود را بقدرت راعی از
 بمالک عثمان موسویان نمود و خود را خان عثمان
 بگردانست و چون سلطان رطوق و قدر در بسته

مقصد است و وقت بجزر و بل بحر در کرم
 در شاه و لیکندش خازن طر عثمانی شد
 از کلمات عارفان است سلی از اهل خیر است
 خطاب که بود به دویم را استوار است
 در خدمت شاه عازم داشتیم که همین رعای
 احکام دین بسین دعوم سین مراب مملکت
 روزین بر ساید محمد محمد دولت و علم کن
 در سنان ایدر سنان
افرشاه
 سراد سلطانه از عثمان وقت مجرب دولت بزرگ

تخت عالی در کار میسر و شکر و سا که بواسطه
 عمر پدرش نام باقی استام در زنده نام
 استراج بکنجها دشمنان غیر مویب ایجا را
 روانی شد از شخصی بود که خود را شاه چو
 و بیج بخت را در شاه غافل در راه
 حکما رسیدانه و فوجات مردانه کرد با
 میه و نیلومودر و جرمین در ناما طول و آرا
 معارف را در طرف خود را در و در کرم را
 ایسان و سلا سید لایله
 در سر و بیج نام طارک و بیست در در فرار میا

در سینه بنفصد و پشت و جگر
 ابل محمود در کشت از سر کلاه
 در نوار مردم

سلطان مراد خان

دلدار شد از شاه و وقت منصور بخت بود
 در تخت آل عثمان جلوس کرد خورشید و سحر
 سر داشت علوم مشکین را مطلق و جان بود
 و بیگ را از مرادم خود مستطربانست بهیچ در جنگی

غالب شد در لنگ ناله سحر لاله زین را بصر
 و با تخیل قرار داد سر و دست جگر عین را غالب
 در رخ آفرین جنگی با غبار بجا و سر بجا و می را با سینه در
 شهر که سو نموده و آمار از مغز سافت سینه فی سینه
 بر پا کرد پس از آن نام نظام و بخش و انعام تا من تمام
 بتاسک شمشیر گمان و بجز سانس تعیش بر زمین کرد که
 با تفرغ و نجات تمامی زنده گشت گمان را لکه کور می کرد
 که با کادگی از سر به میوش که میوشن که در سافت
 گشته با عدل بقصد قدر سلطان بخت شد بود بر خواجه
 هر که در دست داشت کار سلطان را بخت و مرد

گفتاش نمود ایوانه در سینه بفرستد و بود و در حرمی

سلطان با بزرگ الملک

پس سلطان مملو اندر بود بکه در فتح نیان ممالک
 از قبایل مسعود در مشرف بیده با لدرم عقب شد
 کرد با برادر بزرگش حج نام که داعیه سلطنت داشت
 جنگید و آخر با بر غلبه کرده خدایت نمود پسر از آن
 و فراغت از جنگ بویجا را خله در صدد تو تهنه ملک
 بر آمدن جاسر را بجز مشرف است هر دو بوجوب کل
 هر یک محروم طولی کشید که در اثنای صره است

گرفتند در امیر تیمور گورکان شد و ایش ماه محمد
 در راه روی ماند و بد بخت بود خوش و نایار او
 کرد در جوقان ستم نهاده شش مصلح بعد از
 معروف انوایه شرف کاشش یافته است

سلطان سلیمان
سلطان محمد

سلطان سلیمان وله ارشد بایزید المردم بود و خوب
 قانع عثمان جلوس بر سر خار فلج نمود در اصلاح امور
 دروغ سفار گریه بلا طمعه غلبه امیر تیمور در طلب عثمان ماه
 یافته و آنها را گمراه کرده بود کوشید و حی الدکن بر

مراجه و غشاش سر حد بر همه میوشد که کنگر
 بود سر نام از جانب سرتی مکنس خروج کرده رود
 رفت در هر کار بر همه فشر نموده بخت خود میوشد
 ساتت جنگ مصلحی کرده و فتح بر سر اردانی
 صلح نمودند در پسه بر همه و سروده بودم علیه کون
 سلیمان رود و سکن نمود با حجر خود که در جوشش دارد
 جارج رود بر همه صلح رسید ولی سیرین
 از همه سر از همه رسد که هر گشته در دیار کرد

سلطان محمد (۱)

وله ارشد سلطان سلیمان اولد همه مویست و سعادت

بنیول امیر از اسد مملکت دران با تخت خردان
 بود از در مقام خرم در شرادق و عمرق و افش
 نمود محمد قضاصل از حکام حمیمه و نموده است و کشید
 سلطان بوسه منسوب گشته و خرم را در پیش
 گشته است سلطان محمد تخت دران ملک عثمانی است
 مشهور و صفای منگی دران این است و شمع با
 و عثمانی در مقام و سیب عمل شده اند
 در سنه ۸۲۰ در چهار عمر بوی خرم در کس
 و در غرض اسیر فادیه سرادق
 کج گور است که اسیر فادیه سرادق

سلطان مراد خان

پسر ادب سلطان سلیمان بود در سنه ۸۲۰
 بحر میا که مورخ خان قلیه جلوس نمود ایات دران
 جنگی سخت کرد و در غیب فتح آمد و اهل کسب و
 بهر و ضعف از ایات اقلع کرده و خرم عثمانی نمود
 محاربه عظیم کرد و قلعه راس را که کی از قلعه است حکم
 او که درازک بود منصرف گشت و قضاصل جلوس
 بود از خرم خود زده معاف کرد و محمد از غیب که کار
 عثمانی را بسلطان سلیمان محمد نمود در اسرار این جماعت

قتل از طرف بخار معقد شد و در این شهر کشته شد
 عثمانی که کار در قلمرو کاروان بود در این روز کشته شد
 پیشتر بود در عهد و بر هم طبع و در این روز کشته شد
 بر قتل و سلطان را از زندعم و در این روز کشته شد
 طولی شده که واسطه اطلاق در کسب عمر که در این روز کشته شد
 در ام مخرج بود و در این روز کشته شد که در این روز کشته شد
 در این روز کشته شد و در این روز کشته شد که در این روز کشته شد
 قتل از طرف بخار معقد شد و در این شهر کشته شد
 عثمانی که کار در قلمرو کاروان بود در این روز کشته شد
 پیشتر بود در عهد و بر هم طبع و در این روز کشته شد
 بر قتل و سلطان را از زندعم و در این روز کشته شد
 طولی شده که واسطه اطلاق در کسب عمر که در این روز کشته شد
 در ام مخرج بود و در این روز کشته شد که در این روز کشته شد
 در این روز کشته شد و در این روز کشته شد که در این روز کشته شد

۷۷۱۲

سوم دفعه طولی شده که در این روز کشته شد بخار معقد
 از آن در وقت عدا امراض مجاهد در کت و از هم
 عمل و لقب مودت ایچک است ایوا دفعه در این روز کشته شد
 و مجاهد و جیح عمر در این روز کشته شد که در این روز کشته شد
 بر این روز کشته شد که در این روز کشته شد

سلطان محمد قاسم

محمد در نان پدرش رضا و امضا بنیچر آقا سر و منعی
 در کسب و عمر بر هم طبع و در این روز کشته شد که در این روز کشته شد
 به حکومت مانع و عاقل در این روز کشته شد که در این روز کشته شد

و آنکه از مکتب در غفلت نوزید در سینه مصد و بجا
 منت بحر اسد مبول را که شکر وسیع در جمعیت
 فتح نمود و بجهت نفع ملک فایده را با لیا اذین
 محروم کرد و جان دهر را شکر کلم محمد عثمانی شد
 روز شنبه اسد مبول را بعد عثمانی در راه و بخار حیرا
 از وجود کرکات اسد مبول در دست و در میان در سح
 سخت فایده مراد در کرکات اسد مبول در سینه
 بوج الملک عظیم حرم من سره در جهان در سینه حرم
 بیت و در مقام ارتقا مناسبت در اور در سینه
 قدر دینی عیب برادر نیکو کانت اسد مبول در سینه

بکنش را بر غر از در شانه دنیا محروم و بعضی را
 معدوم نمود از نزع در قاتر از لیل ازید پسر شکر
 ز نزع باب پشیمانید پسر از اینهمه خدای در سینه
 هزار و چهار صد و پنجاه و هشتاد و شش و شصت و هجری
 جانش نقیم اجل و کار از شکر موقوف کرده و عکس

نوزاد پدر جلوس سحر عثمانی نمود با بلع شکر حلیه بوی
 غالب آمدن خدای کرد بوسنی و کرد و در سینه
 سوره یغی و طاعت شد بودند لگد کعب اسد مبول

شد و مجدداً مجدداً از سر شدند
 محمد بن ادریس را در اولادش **مجتب**
 منظر داشت در استقامت و بعد از اصرار او
 و سایر اولادش که ای تهید و کامرین **داد**
 با سعادت و کسب می نمودند و در این بین
 سکا به امر او در چهار مقامت و در این مورد
 سلطان بزرگ در مدینه و طبرستان را در
 ملک محسن و بعد از آن در نظر و مال اندک کرد
 خواری که در تبریز و در لقمه ضربت و در آنجا
 سازد که سلیم فخر شدستی که در هر دو

سعادت شد و این را بنام محمد بن ادریس در عمل
 و در این بین در غایت محکم کرد که محمد و
 سایر طغیان نوکر را در سوریه و اراکند و
 رنجید و از تحت برزخ شده با مردان خنجر و
 جوش می نمودند و بد فاصله سلیم فخر شد
 آل عثمان حاکم شدند و مملکت قدر را با هم
 همه در اوقات و اشخاص است مملکت و با
 محمد را در کت فرزندش کرد و در روز
 خود می کشد خواری و سایر را همسر دو
 بود و در دولت مملکت رخصت این کار

گشت خصم و شد ملکش نامراد

سلطان سلیم

در نه نصد و هجده بحر تحت فاند عثمانی جلوس نمود
 بحال قدر در قاف نه بلا در اشرار از سکنایه بقدر رسا
 ساه اسمعیر صفور را در بحر خالد ران گشت و در شهر
 تبریز که از بخت بد معظم از بخت بد دم نهاد مصر
 التمام تصرف در اموال و تمام را بقی اوصاف کرد
 با دست بخت بد از ممالک نمود و بقیه سالی
 میوزید پسر از فتح که و بدینه خود را حاکم بحرین

از نامانگان خلفای عباسی سلب خلاف نمود
 و بخت شربت و بر که سران ام اسلامی گشت

اسلام بر تربیت و اغلب را بنو کر خورشید گردید
 سحاب الدعوه اشر می دهند که سرانده طعام و
 بستی می روند و اقی می دهند اشر می دهند که در غار با جود
 جمع می دهند اشر می گردند کارهاش در آب نفاط اسلام
 با گرفت و صیت خلافت بصر بدو کارستان
 همه را بنظم شکر و بسط کور شکر بود و هیچ صنمی از صفت
 رعیت و نوکر از او کرد و عول بود تا اسکله در
 ۹۲۶
 به صد دست و بخت بحرین با جل محمود در گشت و

سیدمان فخر پسر دو لیمه شش بجایش نشت

سیدمان کبیر

مقبول الدین بده است بد از جلو سرت عثمانی
 بزرگ و فتوحات عین کرد از جمله مکراد در تصرف شد
 جز در راه در احوالک خود نمود با سران سواران
 بر ضد شارل کن اتفاق در زید و تیمه را بنفرد صاحب شد
 مجرای سید بواطه فتح ارکث محاکم خراجک از نمود
 بزرگان آن قوم جمع را اگر دکان و در شهر اسد سید محمود
 سیدمان نگاه داشت اعلم مدد الیوم

در گرجستان و تیس و پنج هزار نفر نمود و ناکت تصرف
 و نیکار را با لای تصرف در آورد با لای همه را در حکمی
 سمت ارباب و اسما و از نیکو کش را بطمس داد و در کار
 و در کارش کسر و دشمنی کشید در اهل قوین و در کار
 و در اهل ملک و اصلاح ملت میگویند و از عمارت سینه و
 قریم و جدید چشم نمی پوشید بد از چند وقت سال
 با اقدار فرزند از تصور و معیار و در مازطک با اختیار
 بی فرزند از اندام و شمار حکم ملک جبار در بسته نخصر و بنفرد
 چهار رنگ را بدر کوه گفت
 و در کج کوه بخت

بزرگوار و در دنیا عفا گرفت و در آن ملک شد و سیر
 از تصرف ایسان در آورده متصرف گشت طولی نشد
 بصدقه جنگ فاش بابت چهارم و گرافین بر پاره
 در غنیمت این دهن بزرگ بیارشد و بنامش در و غنیمت
 گرفتار شد و در سنه پانصد و هفتاد و چهار و در ایلیج کرده
 تخت فزادانی بنام ده گشته رسید و در تصرف اجدادش گشت

پسر از جلد سیر تحت عثمانی از شاعت طعن لغزیند شد
 بیخ فزاد از ایل صلبر خوارا در غنیمت گشت در کار مملکت اری

قشربازای کجا نماند درک محکم در اسلحه را در زینت می کرد
 بر دستش فاش در راه سه لالت معتبر از ایل متصرف گشت
 در سعادت آنجا اهل کرده بلکه بغیر از او است از اهل و
 و قدر و اسد نغمه در جاش ز ایل جاش و حرم و اسد
 تمامی در با شرت با نغمه و حاکم و خانم به حرم داشت
 و ایل بر قصد و سر و بیج اولاد گشت در نه غنیمت از چاه
 از گنیمت مجامعت کارش بهدک گشت و در ایل سعادت
 جاش شرب رسید از ستر نازخت در کار گشت

ارشد اولاد و محمد سلطان مملکت گشت در ایل

تخت در سجده نواز برادر اشرف از غم غم مخور
 در نان نسر روانی و امیرانور شیر که چهارده سال
 مگر کشید بر خیز ریز و قطع نهد رحم کجا بر زده است
 همین همه خود را فلک مشهور داشت آدرسه هر روز
 و از ده بحر از زنج دست کشید و تمام برهنه رسید چلو
 اعظم خواستد

سلطان احمد

ببر از درش سلطان احمد صاحب آج و تخت عالی
 بر خدای پدرش با تمام و خلف رفا کرد و سگ کون
 ظلم دستی با نجا و کله ب رقوم در دریا در و در

سلطنت نسر سگ زاند و لعنت داد کار سمرقند
 در سنه هزار و پست و چهار هجرت در سن شایسته
 است دشت ساک از زنج محرم گشت و با خیزت

سلطان مصطفی

برادر سلطان احمد بود و با شایسته سخن را با شایسته
 در تبرک و کتبان اعظم و عثمانی عثمانی با کز
 با این اقباب و کامران معنور از عشر و شوی
 ظاهر جهان که از معصیات جهالت و حلق است
 بر داشت تا اینکه شکر از جلوس محرم آغاز بود

خواجسته سرایان و سوزید مسک خدش شد شربت
 صد قش مالکد و از هر مخانه طردش نمودند و اهل طعن بر
 رویش گشودند در اقامه استحقاق سوزیدش کتابی نبردند
 و در شمارش نیات اعلا شرفت نوزیدند تا در عزل
 از وایس عموم اعظم کشور و شکر را بجهان متحد نمودند
 و در سلطنت عثمانی بنیامه اش گشودند و در جی از عمارت
 ارشاد بسید مسید در ارسر باشد
 و چند نفر نکل در مغاند
 تا ظاهر استرام و باطن
 هر استر کعبه باشد

سلطان عثمان
 بر سلطان احمد لطف نمودند و صلح را بدو
 سلطان عثمان شد خیز در جبار خویش در ارسر گرفت
 (بزرگ و سوزید هجری) کی از اهل خود را بدو
 و مردم خد نمود در ارسر گشت که شمشیر عثمانی بر او
 و در خانه خود گشت
 و با سلطان احمد با همه خویش جلوس کرد و مکر را
 بکشد سوزید بجهت جلوس کرد و سی را عثمان معزول
 بر غیر مردم معزول ساخت و بکشور کمالی رود است

طولی نشد که حکم تقدیر و یونان شد کار سر نقد در نبرد
 و نبرد کورک از این هر خوشتر شد شش ماه برادر خوشتر
 عقد قوم خفت در بعضی بیس در دلتک و شش
 کار شد بدلتک و عمر ایامید و بعضی عمر خود کند
 در مجلس نصیب تقدیر شد که آن سر مخزون عالم
 در حکام عمر عدله است در کافان از نبرد کورک
 سر سلطان عثمان در عقب بنام بولفت بود
 حرار در دو بحر تحت آل عثمان صلح نمود از خیرین
 و از آن محصور بود اسم و او را از نبرد نصیب و در رسید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شکر بود و دست سیر دگر الله را نبرد صرف در نبرد
 و دگر از صرف مال عثمان در نبرد عمر محمد بن
 که ساد و غیر دو جار سر سر را دگر بر سر داند و دست
 تبارش و انعام و جوار بر سر بود تقدیر بر این
 برادرش امر بود و مادرش اورا لاف بود
 صد و اینها سر بر آمد در حفظ جاسر تقدیر کوسید که
 روز الفقه و شعر جمیع کوشید
 مرض سلطان عثمان مفید شد و در سه هزار و پنجاه
 بحر کارش محمد شد و کردارش بر نجات حضرت
 داور رسید از محمد کار با سر ایامه سر اب

بنامه عثمانیها اجازه بر ما نوشتند و قسم از مورده
 بنویسند با آنکه هر نموشد در آن لفظ سکون
 علی الدائم محمود و در مشاعر و قطعه و در
 و بلکه بسیار در عمارت و کتب و احکام جمله
 عثمانی

سلطان محمد

بدر وقت بلور سخت فاج مورق بنامه
 عثمانی را از بد ناله و عجب خود بخند داشت و در
 از او اعانم و اغاوت احدی ندارد

در پسته هزار و پنجاه و هشت بحر کجیها و غلصت
 در شورین عرش کف در محبس سرایه کهنه برار بر سر ده
 رنگ فشر شدند و با جمیع طبقات نوکر و عمار محمد
 و لدا شدش را با صبر اولاد عثمانی برگرداند

سلطان محمد

در سن هفت سالگی جلوس سخت با عثمانی خود نمود
 اقات شاه رور در شهر ادریس و عثمانی و لهور

در زمان او عثمانی حکما عدیده کردند و عیب کرد در عثمانی
 آیت بود و شمشیر و نیزه را انداختند و در جنگ کوه کربلا و کربلا
 (در قاطع حید) دشمن عقب نماندند که در دست شمشیر
 که از کت دیکه بر در آمده شمشیر خورشید و در بصره
 و خطیب را بر در جا کردند و از آن شمشیر اصفیای کت عثمانی
 محمد شد و از هر سمت تقدیب زار و شمشیر و هلاک و شمشیری
 فراموش آمد و در زراد عثمانی رحمت افروختند
 عثمانی شمشیر را بخود سلطان منت دادند و دعوات بر سر
 میخه بصره در فرض کردند مصمم عثمانی شد که آن شمشیر کردند
 جمع از افاضات برین شمشیر که همان که عمل بصره شد

حق خود مدانتند در شهر ادره بقصر و خلوتگاه سلطان
 با نگاه بچند از صدر سر بر سر زرشیدند و در کربلا
 و بلکه غل و بجزیر خالده و در محرابت گفته میسر دادند
 پس از بخت مال زندانی هم از دست بزرگ نمیشد
 در حجت در محرابت بجهت

سلطان سلیمان

همه مال بود که از خوف قدر و سخط خلفه و بلکه رنجه کاه
 یا خشم آنکه مجوس نظر بود از هر محرابت بر سر و نیا بود
 واحد بر سر بر اندر و شمشیر خالده که بیک مرتبه اقبال دنیا

سعدت کرده چو طرقت تمامی از رخسار و کله داران
 بر دوش بگذرد بدو لایحه اندر دوش نمودند که با اطمینان
 اقبال بگذرند و در فترت در مملکت و مفاخر خزان
 نقد دولت بر در عرصه داشته بجانان مخصوصه در سلیم
 او نیز بکسر را بقدر استقامت بکار واداشت انجام
 بعهده و در گذشت چهار ماه تمام همی بی عاقله کرد
 و بعضی استقامت در گذشت چو خدمت و دوام
 حق شوق با غفلت حق گزینت در نه سه با صد از نام
 این سلیمان کج گویش نه هزار برادر و سیصد و سه چری

سلطان احمد

پسر ارشد سلطان ابراهیم بخت در نه هزار و سیصد
 و نود و یک سحر در نه هزار و سیصد و سه چری
 آل عثمان نمود و چو سلطان سلیمان برادر نقیضه چهار سال
 فنا لغات و سر از ملک با کس مقدر بمرض صعب العده
 استقامت زور آورد و معطر در گذشت

سلطان مصطفی

پسر سلطان سلیمان ثالث بود در نه هزار و سیصد و بیست
 چو سر تخت عثمان نمود و سر به برادر چو بکسر با نظر کبر در سلیمان
 از وف بگذرد و بر فضاخ عمر در نه هزار و سیصد و سه چری

کار لویج را با و کله نظر کبریت و از نیمه تصرفات مجاری
 و شهر با بر بلاست نشرا حرا حرم پوشید چهار ماه بود
 عثمانیها بر در سورن از نطفه صلح و بی بهر است نمودند
 و در بد حسنه را حرم در ملکها شخصیته از در شربتند
 و ماه به از این عورت از عرصه هلاک و در خن خاکی
 گاه در گنج و گوی رخ عورت در بهر مرغ با شاه گدا
 رسم و فایر عجب است

سلطان محمد

در پنجم هزار و یکصد و پانزدهم حج معلوم است
 ۱۱۱۵

جانین بلقش مشهور شد شارل و از هر دو هم انصاف
 بوسه برده در خصومت با روسیه از در موفقت
 و معاودت خواری ابتدا از زلف علی در حجاب و
 تقویت سلطان احمد متفق بهم شده سوختگی
 کردند ولی با جلفی در کردند و تعلیم در فکر و در شاد
 بهم رسید و بهمان غیر مستطیر را در ملک خودشان
 پنجم راه و مستطیر که استند در پنجم هزار و یکصد و هجدهم
 سلطنت سلطان احمد شوریدند و از سلطنت علی عز
 و خلفش کردند و پنجم قاضی کرده زنده اند و سالی
 و بهر از خبر شش ساله در مجلس دنیا را در اول گفت که در آن

سلطان محمد

سرارش حضرت شاه بود دست چهارم هارون
عزیز بود صاحب تاج تخت آباء کلام خود در عالم کبر
انعام بر صد شکر کرد و احدی را بر حقش شکر نگذاشت
بالکمال برض ستمش مانند در گذشت و عثمان افندی
باشش شکرش کی از قایل نان سلطنتش معافه بگرد

عبدالمنان

را در سلطان محمود و جهان ابدی
دشمنه سعاد و
دشمنه دشمنان مردم رعیت کی از شحاتت عین بزرگی

می بداشته کردت رو دین هیچ طبقه فرود نگذاشته تا
دشمنه هزار دیکصد و هفتاد و یکم بجز در حکم و قدر همه قدر دار
باب از بد شده جانشین بید از زبردت ز یاد
گرم تا کی با بد این بازار بچه کار آیدت جهان از سر بردت
که مردم از زار

میرزا حسن

بجز از حسن سیرت عثمانی با نام کارین امیر اطین رود
ساز محضت کند آشت و دیکی از عوالت لای حضرت بیدار
در خنده آشت رو بجز از آشت و بجز بجز عیدیه با و کرد

دارنده برادر دیندار و مستاد و سید محمد کرگار را جلالت خود گشته
از ضرر و آزار نگاهدار و کشتهها را نمودن همه شد

سید عثمان خان ثالث بود پسر از خرد سیرت عثمان بدین شرط
مخاطب و استقدم و شاه را خرد پسر پسر پسر تقابل کرد و در
از نظر خود حال فهمید جنگ با برادر از سر گرفت و در صد
ضرب الله در هر جنگش جز فضاخ نمی زدند تا در سنه هزار و
چهار کرگار را جلالت خود شن از سر دشمن معلوم گشته
بیرسد و قتل که مخفی خویش است

دولت از شد عبد محمد خان اول بمکه جلالت خود
نمود و در صد و نهم وضع قسطنطنیه را من بعد ام کجی
از حسن گرفت به صاحب قدر معلوم نظامی سرتی
در هر مورد قاضی داد و سلطه های در خانه سواد کرد و طالع
حاصل از همه بود و تیسر را سجد به مملکت عام کرد و
بیطاعت را از همسر کند بر از سجد و پند و دلخواه
بسیار قتل را در سلطه عثمان برودند با همه
سال سلیم معلوم کرد و سر را ازین گشته شد و در هر الود
بگورش گشته شد

مشاوران سلیمان

بود در جسر سلطان سلیم پیکان اجمع است کرده بر سر شتر
 نشاند که بر شتر سینه و کین لب بود در قد سلیم سیار شتر
 داشت به غیر که اخویست بعد در امر قد سلیم محمود
 و خودشان در امر شتر تمام کردند و کار قدان یکماه
 تمام رسانیدند خود شتر نیز بعضی بقاص کائن مجرب
 محمود را در لقمه آسیر پنج چهار نفر از سلیمان
 رسید در نیمه شتر با سر و اندک از شتر
 با عالم ان شتر اخیر دان
 فسرّه

سلطان سلیمان

سر سلطان سلیم ۲ بهجت در سنه ۱۲۲۲ هجری قمری
 مصطفی بیگ رئیس عظیم سلیمان جلوس شتر فاطمه
 ال عثمان نمود و قاعوم نوکر و رعیت از در لطف
 شفقت درآمد کرر بار و سر جگند و بنامه برید
 بلکه بصر را بسیار گرفتار شد
 خمر وقت در صد تقسیم وضع قمر عثمانی زما
 و سحوات عا که ساهه و سواره شتر را بصورت بکر
 فرست در آورد و با صطلاح منظم سازد و سلیمان که

عادت بر ضدت سلطان کرده بودند و در بخارا
 بگذر خودت بازارش بر میگردد و باغ جاش می کشند
 لهذا در صد و دو فم انقوم بر امانت قلع و قمع ارکان
 صومعه آنها را بر زمین گرفت مگر آنجا را در دست
 برادرش صد و دو فم است سحریت آورده
 از انقوم و سایر باقی کند است و دیار سیاه را
 سجا آنها منقض نمود
 در زمان سلطنت او ممالک ایران و جزایر سر بر است
 سوزیدند و طب بعضی استعدال خود شدند
 انقبس و فرانسویان بر ایران شدند و دست تصرف علی

از سرشان نگاه کردند از انان بعد از انان سلطنت
 عده ده تن بمالک من موسوم گشت
 معاهده آوردند را اسباب و تر و لغت بروها
 قرار داد و چند از خصومت آنها را بر ماند
 طولی کشید که جمعی از دولت و پاشان خود سر از
 قداطعت و فغان بر سر سجید انهار نا فغان کردند
 و در روز عینک هاند از جمله علی پاشا والی میم بوده است
 انهار نا فغان میگردید و فاش را حلقب غیر سده
 محمد علی پاشا مصر خود را استعدال خود سده است در
 سایر ممالک عثمانی نزدیک آمد از سرنگ و خنک در ۱۸۳۱

با شکر سحر بر شکر شامت رفت و غیب زلفش ترا
 متصرف گشت سلطان محمود از بلخ تقاضای بدو
 رسید و از فرستاده علی پاشا معااهده جدیدی را
 از بلخ است با محمد علی پاشا مصر خلیفه دار این
 فایده نبرد
 محضت نجیب پاشا مجازین کرد علی و نجف است
 و شکر عام و خورزینها بکنش نزد خیر و شکر عام از
 بر اعیانها بر صفحه جدیدی از اشراف این کار است هر
 شن در کار عمر خود سلطنت بود در اویم همین
 شکر بر او است و بجا بود بحجر ۱۲۵۵

عبدالحامد

دلدار شد سلطان محمود خان بجهت بزرگ در تاج و تخت
 عثمان رسید عموم مردم را بهمانه و لطف سوخت و اصفاف
 محبوب القلوب واقع شد اما در ناله اول معظمه فرستاد
 یار نمود اما محمد و مصر را حاکم از نمود و تصرف و در
 محمد علی پاشا مصر از شامت موقوف داشت
 حدیثی را بجهت خان سلطان عثمان در آن خانه لفظه مورد
 قرار داد و شکر ایط حدیث در او را حیرت و در آن شکر در آن

در بستان درج نمود در سینه هزار دولت و بهشتی بن
 جنگ قدم و آتش باغ شهر سوختند در سبب خسارت دل
 معظّمه درین فتنه آورد و کار نوح بصلی الله علیه و آله بر سر
 بر چند که جان ضرر بایشند شرح بچشم در بره بر کف معلوم بود
 که محجّب بکارش بر همه در این مورد است کفایت در سینه هزار دولت
 نصرت در سحر مطابق سینه هزار دولت و بهشتی در سحر
 با جبر ستم در گرفت و در جهاد کسیر با بر سر بر این کشت

محمد العزیز خان

برادر بزرگوار و لطیف عبدالمجید خان بود و باین مقرر است صلوات الله علیه و آله
 بر او

بخت عثمان نمود از اول کار مردم را با صلح امور و استحکام
 را در سر عراض و حفظ ثغور و کات عمر و انجمن مدینه
 و عهد میکرد و در نظم امور و رعایت در راه ملت عثمان
 و بهر از راه بودید که حتی بر اثر غیب و طبع هم چند
 حکم بقاعده کرد و چند کار را با بعضی خورش و شامیه از غنیمت
 با بر سگوار و دین کردار معرفت کرده ولی در آخر خرد
 بر ضد تو شر بر در کرد و بسبب از سواد شرفی از نقض دولت
 بدکار در عهد کفایت و نقض عهد و فتح حکام و در نیم و فرزند
 اصرار دولت و در صد و در فلان حبس بیوجه عازم است
 لهذا در نظر عظم و عزم و کمال است علایق و مقصود و حاضر و غایب

صلح ملک و مت عثمان را در عشر و ده پسر از جهانبخت
 فایز علی و بنت در سبب الله قیامت و در روز قیامت
 در یقه بخت رسید و بر بر ملک کرد بر او پسر از
 که بر جبهه فخر آل عثمان سبط و بخت داشت و ازین بختی عمو
 رود کار خوشتر داشت و بکه از زینج با پسر بود و بختی
 صدر اعظم و مقرر در عسکر و ایام بختی مورثی بخت
 در دلدنیا در خفا کاشی
 در و علی کاشی کاشی
 Mirza-Java-Khan
 ترجمه و تکریر کارخان شاعر تبریز محمد قزوینی

لعل باغ در آرزوی شادمانی
 و بخت با بختی از بختی
 در بخت سلیمان نوم بعرض دینیه
 آتی بر بختی کان محمد
 زینت میان بختی و بختی
 ان الله لا یهدی القوم الضالین
 بختی که از بختی ایجا کارخان شاعر تبریز محمد قزوینی
 بختی شریعی مؤلفه ۱۳۵۲

DE
45

